

הבאליסטי בהתייחסו לאקדח הרצח: "הקנה מגורז בגריו יבש, ונראה נקי." הם יכולים לדקלם את התיק מתוך שינה, סיפור מכריהם. גם מזכירתם היפה, ז'קלין כהן, הפכה מומחית בתיק הרצח, והיא נמצאת במשך כל הישיבות בבית המישפט.

מישפחתו של אבו טוענת שאין לה בסף לשלם. לעורכי-הדין, וכי היא מכסה רק את הוצאותיהם. היחסים בין מישפחת אבו ובין עורכי-דינו יוצאי-דופן. אמו של אבו, מופיעה מדי יום באולם בית-המישפט, ומי מהרת לנשק את לחיה של עורכת-הדין, מעצם קרובות מישפחה. הסניגורים תימרנו עצמם למצב, שבו הם חייבים לזכות בתיק בכל מחיר. אבו ומישפחתו מצפים לכך, וגם עתידם המיקצועי דורש זאת. לכן הם נתונים במתח רב, מחליפים איש את רעהו בחקירת העדים ומתייעצים ללא הרף.

בחקירת העדים ניכר ההבדל הרב בין התובע והסניגורים. התובע מסתפק בחקירה קצרה ותמציתית, דואג לכסות את כל הנקודות העיקריות ואינו, מנדרד" לעי דים, ונותר קר מוג גם כאשר העדים אינם זוכרים או אינם עונים על שאלתו. לעומתם, הסניגורים, "סוחטים" כל עדות עד תומה. הם לוחצים על העדים, חוזרים ושואלים פעמים רבות את אותה שאלה, ונכנסים לפרטי פרטים של המיקרה עד כדי כך, שהם מלאים את השופטים ומעוררים רעים הערות וביקורת.

רצונם העז להצליח מתבטא גם בהתנגדותיהם המתמידות לבקשות התביעה. התנגדות הסניגורים להגשת תרשים של איזור הרצח היתה תמוהה. תרשים זה עשה בזמנו עליידי עווי נבות (קצין המ"ע עורב כיום בפרשת עמוס ברנס - שאול מרקוס). בתוקף תפקידו כמשחזר של ה"מישטרה, אשר לא השתתף כלל בצוות החקירה, הוא צייר את התרשים על-פי נתונים שקיבל, בדבר מקום הימצאו של האקדח, דה, מקום הגויות והמקום שבו נתפס אבו.

גם התנגדותם להודות בזהותם של הרקבנות לא היתה מובנת. אין כל מחלוקת בדבר זהותם, ואין לכך גם כל השפעה על אשמתו או הפותו של אבו.

עניין מיוחד

לכולם

ר יגלל צורת ניהול ההגנה, אין רואים מרוב עצים את היער. הפרטים הקטנטנים שאליהם נטפלים הסניגורים, מערפלים לחלוטין את קו ההגנה שלהם, אם יש בכלל קו כזה. עד כה נראים הסניגורים כיוורים באפילה, לעבר כל דבר הנע בשטח. כאשר התנגדו לבקשתו של התובע שרט, למסור לבדיקה בליסטית נוספת את אקדח הרצח, הם בילבלו לגמרי את השופטים. שרט אמר לבית-המישפט כי הוא רוצה להוכיח שוב, באופן חד-משמעי, כי זהו האקדח שממנו נורה ה"יריות הקטלניות".

דבר זה חשוב להגנה יותר מאשר לתביעה. שכן, הסיבה שבגללה זכה סלומון אבו למישפט חוזר, הוא האפשרות כי אקדח הרצח, שאותו לא יכול היה אבו לנקות במרוצתו, נמצא נקי. אם יתברר במישפט כי האקדח שממנו נורה מיורחי ומליח אומנם נמצא נקי בבוקר שלאחר הרצח, יישאר ספק כיצד נוקה האקדח. ומכיוון שאבו לא יכול היה לנקותו, יכול הספק לפעול לטובתו. כאשר הוכחת נקודה בליסטית זו היא עיקרה של ההגנה במישפט, לא הבין איש מדוע התנגדו הסניגורים רים לביצוע הבדיקה החדשה.

מבעד למלל הרב, מבצבץ שמץ של קו הגנה - הסניגורים מנסים למצוא רוצח אלטרנטיבי. הם חוקרים אנשים מן העולם התחתון, שהיו בקירבת מקום הרצח. הם שואלים על ישראל דנוך ואחיו שימשון. חוקרים בדבר יוסף ("יוסקאיי") מיורחי, שנחב במקום בשעת הרצח, וגם הביאו עדותו של תייר, שסיפר כי מכרו, טייס אנגלי, אמר לו שהיה עדר-איית לרצח. באופן מפתיע, אפילו לשופטים היושבים-לידין יש עניין מיוחד בתיק זה. ראש ההרכב, השופט אליהו וינוגרד, מועמד להתמנות שופט בבית-המישפט העליון. זו השנה הראשונה שבה יושב השופט הור"ח תיק בראש הרכב. עד כה היה תמיד חבר בהרכב שבראשו עמד מישוהו אחי. יש אומרים כי מישפט זה יהיה אבן הבוחן עבורו. אישור לכך, כי גם הוא עצמו מייחס חשיבות למישפט, נתקבל כאשר אש תו ובתו ישבו באולם ביום הראשון למיש-

בראיון הראשון שנתן לעיתונאי מזה 11 שנים, מספר אבו:

לא צדיק, לא פושע!

מ כונית של שירות בתי-הסוהר עצה רה בחזית בתי-מגורים בחיפה. מן המכונית ירדו שני סוהרים, קצין משירות בתי-הסוהר ונהג. ביניהם, כבול באזיקים, ירד אחד האסירים השמורים ביותר בישראל, שזכה בביקורתית בפעם הראשונה אחרי 11

חופשה מהכלא

תמונת סקופ. אבו נראה כאן בבית הוריו בחיפה, ליד השולחן שאליה הסב עם בני-מישפחתו כאשר מוכן לחשוף את הוריו ואת עצמו מאז מישפטו.

הפרקליטה והאח

נחמה סגל משוחחת עם אחיו של סלומון אבו, צ'רלי. אבו רואה בפרקליטיו, שליחי אלוהים, ומרבה להתגאות בעזרה הרבה שהעניקו לו בני מישפחתו בעת מאסרו הארוך.

אבו, בעליה של מיסעדה בפאריס, הגיע מאוחר יותר כדי להיות נוכח במישפטו של אבו. הוא לא היה בפגישה. לכבוד ביקורו של סלומון הוכנו מעידנים רבים. בנייה-מישפחה, אנשים דתיים, אומרים שהם סומכים על אלוהים. אביו (המשך בעמוד 78)

שנות-מאסר. סלומון אבו קיבל רשות לבקר את בני-מישפחתו. בבית היתה התרגשות רבה. כל בני-המשפחה היו נוכחים: הוריו הקשישים של סלומון, שלוש אחיותיו בחברת בעייתן וילדיהן ושני אחיו של סלומון, הר מתגוררים בחיפה, אחיו השלישי צ'רלי

צ'רלי אחיו של סלומון אבו, הוא בעל מיסעדה בפאריס, רי הגיע לארץ לרגל חידוש המישפט. צ'רלי הירבה לבקר את אבו בכלל בכל השנים.

הקודם נתגלה כאשר הופיע באולם בנו של הקרב שמטוב מיורחי. הבן, שהיה בזמן הרצח ילד קטן, הוא היום כבן עשרים. הוא ישב מרותק למושביו כשעיניו תקועות באבו. אמו לא באה לבית-המישפט. אך שתי אחיותיו של המנוח אינן מוותרות על אף ישיבה. **אילנה אלון**

המחוזי בתל-אביב. אחרי שהיה שנים רבות עורך-דין, ועסק בעיקר בנוזיקין. השופטת, עדנה שצקי, עלתה גם היא רק בשנה שעברה לבית-המישפט המחוזי, מבית-משפט השלום. מישפט זה מהווה עבורם ללא ספק במה להוכחת כשרונם ויכולתם. שריד יחיד למתח ולדראמה של המישפט

פט, כדי להאזין לעדויות. וינוגרד מנהל את המישפט באורך-רוח ובנימוס ומאפשר לעורכי-הדין לשאול ולחקור בלי הפרעה. גם לשני השופטים האחרים בהרכב, והי הפעם הראשונה שבה הם חשופים כליכך לאמצעי-התיקשורת. השופט אבר-הם מישר נתמנה זה מקרוב לבית-המישפט